

Amerikabrev.

Hvis jeg er feil underrettet, skal der jo være et blad der utk. paa Finsnes og kaldes „Senjens Blad”. Tænkte saaledes med redaktionens tilladelse at faa lægge beslag paa et lite spalte-rum i bladet med nogle linjer fra Amerika.

Her og rundt Colfax er ganske mange maalselvinger, lenvikvæinger, reisevæinger, eller hvad de nu kaldes alle disse „væinger”, saa nordlendingen er taalig godt representert. At nævne alle disse ved navn vil jo bli en stor navneliste, som ikke indsenderen av disse linjer vil indlate sig paa. Kun det skal de sies, at de fleste (ialfald) lever i god forstaaelse med hinanden og har det noksaa bra forøvrig. Av sørlandsfolk er her mange slags bygdefolk, kan hende telemarkingen er den mest fremtrædende , og det er ikke saa litet opmuntrende for os nordlendinger at erfare, at disse sørlandsfolk viser os den samme respekt, som de selv gjør krav paa, ja stundom endog lader os høre ytringer om, at nordlendingerne er skikkelige og snille folk.

I 1910 blev det et skralt aar her og i det store og hele over staten Visconsin paa grund av tørke. Maiskorn blev dog nogenlunde bra krap. Mindst blev det av høi, saa her maatte indkjøpes en hel masse av den sort. Ligesaa andre foderstoffer (kraftfoder). Gjennem hele vinteren kunde man se læs paa læs av høiballer gaa ut paa farmene og mange farmer kom vist ikke i saa liten gjæld for disse sager. Sommeren 1911 blev her kronaar paa alslags produkt og dertil næsten enestaaende gode priser paa alt, saa farmeren betalte sin gjæld og hadde meget tilovers.

Potetavling, som i mange aar har vært i hovedavling for det nordlige Visconsin, gjorde en del farmere næsten til rigmænd iaar, idet den gav en indtægt fra 500 til 3000 dollar. Lægger man saa hertil havre, byg, rug, gardenstof(?) av flere sorter, alt til gode priser, samt grise og avdrot av kuerne, saa har farmerne just ikke meget at klage over. Vistnok er hyrehjælpen kostbar, saa farmeren faar betydelig reduktion paa sin indtægt, men der maa dog bli en bra nettoindtægt alligevel.

Saa var det lidt om tobakken. Her er ganske mange tobakavlere rundt Colfax, og dette produkt blev vist gjennomgaaende bedre end i noget tidligere aar, siden man begyndte tobakavling her. Det meste av tobakken blev opkjøpt for den blev høstet og betalt med 12 à 13 cent pundet. I disse dage har tobaksavlerne det travelt med at strippe og gjøre tobakken færdig til avlevering, og da kommer der penge i lommen.

Saa har vi da tilbakelagt det gamle aar og traadt ind i et nyt. Hvad det gamle aar bragte til enhver enkelt, det vet vi; men hvad det nye vil bringe oss, vet ingen av os. Kun saa meget vet vi, at døden rykker bort en her og en der før aaret 1912 er omme, og vel var det, om vi enhver for os tænkte; Det kan jo ramme mig likesaa snart som nogen anden. Vor tid er saa fuld av travelhet og jagen efter vinding paa alle omraader, at tanken paa døden neppe får rum hos os, men vi burde komme ihu, at et er fornødent.

Saa være da den ærede redaktion og alle bladets læsere et godt nytaar tilønsket.

Colfax, Visconsin den 2den januar 1912.

A. P. Andersen.